यच्छक्त्यायस्यमाययायाअहंधीः तयाहतमावृतमयंजनोनवेद दुरत्ययंमाहात्म्यंयस्यतमितः आश्रितोऽस्मि ॥ २९ ॥ उपवर्णितंनिर्विशेषंमूर्ति भेदंविनापरंतत्त्वंयेन तंविविधाचासौलिंगभिदामूर्तिभेदः तस्यामभिमानोयेषांते अतएतेयदानोपजग्मुः तत्रतदाअखिलामरमयः सर्वदेवमयमूर्तिः ॥ ३० ॥ दिविजैःदेवैःसह छंदोमयेनेतिशैब्यायोक्तम् ॥ ३१॥ खेदृष्ट्वा उपात्तमुद्यत्तंचक्रंयेन ॥ ३२ ॥ गरुडोऽपिमंदगतिरितिततःसहसाऽवतीर्यअरिणाचक्रेणविपाटितंमुखंयस्य उच्छ्रियाणांदेवानाम् ॥ ३३ ॥ इत्यष्टमेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ चतुर्थेतुतयोर्ग्राहः

नायंवेदस्वमात्मानंयच्छक्त्याऽहंधियाहतम्॥ तंदुरत्ययमाहात्म्यंभगवंतमितोऽस्म्यहम् ॥ २९॥ श्रीशुकउवाच एवंगजेंद्रमुपवर्णितनिर्विशेषंब्रह्मादयोविविधलिंगभिदाऽभिमानाः ॥ नैतेयदोपससृपुर्निखिलात्मकत्वात्तत्राखिलामरमयोहरिराविरासीत्॥ ३० ॥तंतद्वदार्तमुपलभ्यजगन्निवासःस्तोत्रंनिशम्य दिविजैःसहसंस्तुवद्भिः ॥ छंदोमयेनगरुडेनसमुह्यमानश्चक्रायुधोऽभ्यगमदाशुयतोगजेंद्रः॥ ३१ ॥सोंऽतःसरस्युरुबलेनगृहीतआर्तोदृष्ट्वागरुत्मतिहरिंखउपात्तचक्रम् ॥ उत्क्षिप्यसांबुजकरंगिरमाहकृच्छ्रान्नारायणाखिलगुरोभगवन्नमस्ते॥३२॥तंवीक्ष्यपीडितमजःसहसाऽवतीर्यसग्राहमाशुसरसःकृपयोज्जहार॥ ग्राहाद्विपाटितमुखादरिणागजेंद्रंसंपश्यतांहरिरमूमुचदुच्छ्रियाणाम् ॥ ३३ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेअष्टमस्कंधेगजेंद्रमोक्षणेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ श्रीशुकउवाच तदादेवर्षिगंधर्वाब्रह्मेशानपुरोगमाः॥ मुमुचुःकुसुमासारंशंसंतःकर्मतद्धरेः ॥ १ ॥ नेदुर्दुंदुभयोदिव्यागंधर्वानन्नृतुर्जगुः॥ ऋषयश्चारणाःसिद्धास्तुष्टुवुःपुरुषोत्तमम्॥ २ ॥ योऽसौग्राहःसवैसद्यःपरमाश्चर्यरूपधृक्॥ मुक्तोदेवलशापेनहूहूर्गंधर्वसत्तमः॥ ३ ॥

प्रापगंधर्वतांपुनः गजंस्वपार्षदंकृत्वाहरिर्निन्येनिजंपदम् ॥ १॥ १ ॥२॥ हूहूसंज्ञोगंधर्वसत्तमःअसौदेवलस्यशापेनग्राहोजातःसवैततःसद्योमुक्तःसन् उत्तमश्लोकमगायतेत्यन्वयः एवंहीतिहासोत्तमेकथा सरसिस्त्रीभिःक्रीडन्नसौस्नातुंप्रविष्टंदेवलंपादेप्रगृह्यविचकर्ष सचप्रकुपितोग्राहोभवेतिशशाप तेनचप्रसादितःसन्नुवाच एवमेवगजेंद्रंगृह्णीष्व ततश्चगजेंद्रमुद्धरन्हरिस्त्वामपिमोचयिष्यतीति ॥ ३ ॥